

POSTANOWIENIE

Dnia 3 listopada 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Barbara Myszka

SSA Anna Kozłowska

w sprawie ze skargi W. K. i W. K.

o wznowienie postępowania

zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w C. z dnia 18 czerwca 2001 r., sygn. akt II Ns (...)

w sprawie z wniosku Z. M. i S. M.

przy uczestnictwie A. D., D. W., K. T., Przedsiębiorstwa Robót Drogowo-Mostowych w K., Skarbu Państwa – Rejonu Dróg Publicznych w K. i Starostwa Powiatowego w K.

o stwierdzenie nabycia prawa własności nieruchomości przez zasiedzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 3 listopada 2010 r.,

zażalenia skarżących W. K. i W. K. na postanowienie Sądu Okręgowego w K. z dnia 7 maja 2010 r., sygn. akt III Cz (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 7 maja 2010 r. Sąd Okręgowy odrzucił skargę kasacyjną W. K. i W. K., wniesioną od postanowienia tego Sądu z dnia 17 grudnia 2009 r., w którym oddalono zażalenie tychże skarżących złożone na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 3 czerwca 2008 r. odrzucające skargę o wznowienie postępowania.

Skargę te odrzucono dlatego, że w toczącym się postępowaniu o zasiedzenie nieruchomości wspomniani skarżący nie mieli statusu prawnego uczestników postępowania w rozumieniu art. 510 k.p.c. i art. 524 § 2 k.p.c. Wydając postanowienie z dnia 7 maja 2010 r., Sąd Okręgowy stwierdził, że od postanowień Sądu drugiej instancji, wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie Sądu pierwszej instancji w przedmiocie odrzucenia skargi o wznowienie postępowania, nie jest dopuszczalny środek odwoławczy w postaci zażalenia lub skargi kasacyjnej. Nie ma też znaczenia w tym względzie błędna informacja o możliwości wniesienia skargi kasacyjnej udzielona przez Sąd.

W zażaleniu na to postanowienie skarżący wskazywali na naruszenie przepisów art. 410 k.p.c. i art. 398⁶ § 2 k.p.c. w zw. z art. 394¹ k.p.c., art. 398⁹ k.p.c., art. 519¹ § 1 k.p.c. i art. 524 § 1 k.p.c. Wnosili jednocześnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z przedstawionych Sądowi Najwyższemu akt sprawy wynika, że skarżący złożyli skargę kasacyjną na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 17 grudnia 2009 r. oddalającego zażalenie na postanowienie o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania. Postanowieniem z dnia 3 czerwca 2008 r. skarga została odrzucona, ponieważ skarżący nie byli, w ocenie Sądu, podmiotami zainteresowanymi w toczącym się postępowaniu o zasiedzenie w rozumieniu art. 510 k.p.c. Wbrew sugestii skarżących, dopuszczalność skargi kasacyjnej (od postanowienia z dnia 17 grudnia 2009 r.) nie uzasadnia błędne pouczenie dokonane przez Sąd w związku z doręczeniem skarżącym tego postanowienia.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego w poprzednim stanie prawnym przyjmowano, że kasacja od postanowienia sądu drugiej instancji w przedmiocie odrzucenia skargi o wznowienie postępowania nieprocesowego jest niedopuszczalna (zob. np. postanowienie z dnia 15 października 2001 r., V CKN 357/10, OSNC 2002, nr 7-8, poz. 92; postanowienie z dnia 15 lutego 2002 r., III CZ 2/02, niepubl.). Należy podzielić takie stanowisko także w istniejącym stanie prawnym.

Żalący się wnieśli skargę o wznowienie zakońzonego postępowania obejmującego zasiedzenie nieruchomości. Była to więc sprawa nieprocesowa z zakresu prawa rzeczowego. W tej kategorii spraw skarga kasacyjna przysługuje od wydanego przez Sąd drugiej instancji postanowienia co do istoty sprawy oraz od postanowienia w przedmiocie odrzucenia wniosku i umorzenia postępowania kończących postępowanie

w sprawie, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej (art. 519¹ § 1 k.p.c.). Wydane w dniu 7 maja 2010 r. postanowienie, zawierające odrzucenie skargi kasacyjnej, nie jest oczywiście postanowieniem co do istoty sprawy, nie może być też kwalifikowane jako postanowienie w przedmiocie odrzucenia wniosku lub umorzenia postępowania. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że odrzucenie skargi o wznowienie postępowania nie może być traktowane jako odrzucenie wniosku o wszczęcie postępowania nieprocesowego, ponieważ chodzi tu o dwa odrębne jurydyczne żądania natury procesowej (wniosek z art. 506 k.p.c. inicjuje postępowanie nieprocesowe, skarga o wznowienie ma charakter szczególnego środka zaskarżenia i inicjuje odpowiednią kontrolę sądową zaskarżonego, prawomocnego już rozstrzygnięcia; por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2001 r., V CKN 357/01, niepubl.). Nie można zatem podzielić stanowiska skarżącego, że wniosek „zawierający wydanie wznowienia postępowania, inicjuje postępowanie nieprocesowe, o którym mowa w art. 524 § 1 k.p.c.” i w związku z tym „postanowienie w przedmiocie oddalenia zażalenia na postanowienie o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania należy (...) do kategorii postanowień Sądu drugiej instancji odrzucających wnioski i kończących postępowanie w sprawie” (art. 519¹ § 1 k.p.c.). Nie można też podzielić stanowiska skarżących jakoby przepis art. 524 § 1 k.p.c. wyłączał zastosowanie ogólnych przepisów dotyczących skargi o wznowienie postępowania (art. 399 i n. k.p.c.).

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c. oddalił zażalenie skarżących jako nieuzasadnione.